

1. KỶ NIỆM

Những lớp rêu cứ biếc xanh, màu nhiệm, mơ mộng, và thú vị. Chút băng khuâng rón rén vào tim mà không hay biết. Những kỷ niệm bao giờ cũng đẹp tuyệt vời và dễ thương.

2. KÝ ỨC

Cứ ùa vào hiện tại. Một thời để nhớ, nhớ mãi, mặc dù đôi khi thoáng quên lãng đến vô tình. Một khu vườn cổ tích. Cổ tích mà không huyền thoại. Một bức tranh sống động mà không một họa sĩ tài ba nào vẽ được, một bài thơ sống động mà không một thi sĩ tài hoa nào viết được. Một khúc ca khoan nhặt, trầm lắng và kỳ diệu mà không

một nhạc sĩ thiên tài nào dệt nên, cứ đọng mãi trong lòng như giọt sương mai long lanh, không hề tan biến theo thời gian.

3. HOÀI NIỆM

Ai cũng sống với hoài niệm, mang theo một chút xót xa lẫn ngọt ngào, một dòng trầm chảy mãi đến vô tận, một thứ lưu luyến khôn tả, êm ả như một bản symphony bất hủ.

Kỷ niệm là những gì đã qua, nhưng không phải đã quên, mà còn ngược lại – nghĩa là cứ chợt nhớ. Quên mà nhớ hoài. Càng cố quên thì càng thêm nhớ là vậy. Kỷ niệm cứ bất chợt là hiện tại khiến trái tim đập những nhịp vô thường, bồi hồi, xao xuyến, ngậm ngùi,...

Đó là hạnh phúc, một dạng hạnh phúc riêng biệt, đặc trưng. Cuộc sống đầy ý nghĩa SỐNG CHO và SỐNG VỚI. Cuộc sống vẫn lãng mạn như sóng biển rì rào, miên man, không ngừng...

Vâng, kỷ niệm mãi mãi biếc xanh, dù đó là kỷ niệm vui hoặc buồn. Con người lại tiếp tục cuộc hành trình tìm một cõi về. Vì hữu hạn nên con người luôn có đầy những mơ ước. Có nỗi tiếc nên có hoài niệm.

Kỷ niệm vui là kỷ niệm buồn, kỷ niệm buồn là kỷ niệm buồn hơn. Người ta không thể sống mà không có kỷ niệm, nhưng người ta cũng không thể chỉ sống bằng kỷ niệm!

TRẦM THIÊN THU

Attachments area